

KOLEKTIVINIS DARBAS

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO
IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Eina nuo 1948 m.

Nr. 51 (1034)

Anykščiai, 1959 m. birželio mėn. 25 d. Kaina 15 kap.

Povilas Dapkevičius minutėlei sustoja paežyje ir gėrėsi pavasario vėjuje vilnijančiais kviečiais. Žaliai melsvas pasėlių ežeras banguoja įkalne, tarsi norėdamas peršokti žydą, alksnių blakstienų šešėlyje žvilgančią Anykštą ir lieti — užlieti kalvas ir klonius vešlia, gražų derlių ir sočią rytdieną žadančia žalumai.

Gera taip vienam pastovėti laukų platybėje, paalsuoti iš dobilių sklindančiu medaus kvapu.

Bet nėra kada. Jau žyanga šienapiovės

lankose ir dobilių platuose, jau stogeliais sustoja pirmieji žaiginiai.

— Brigadininkas turi ir vėją, ir debesį pralenkė, ir giedrą, ir lietų atspėti, ir kolūkiečio pirkioje, ir ten, kur verda kasdieninis darbas, suspėti pabuvoti, — lyg šienadien pasakytus, prisimena Dapkevičius kolūkio pirmininko Vlado Šostako žodžius.

Tai tik seneliai sakydavo, kad tarp sėjos ir šienapiūtės artojams atokvėpis. Nebetinka naujiems laikams toks laiko paskirstymas, kaip nebetinka piktžolėtas pasėlis naujai atgimusiai, dosnesne tapusiai motinai žemei.

Ir Dapkevičius skuba į dobilių lauką.

— Čia tai jau išmone, Povil, — nepatenkintas sako kolūkietis brigadininkui. — Dienos giedrios, dobliai ir be žaiginių išdžiū. Tik darbas ir darbadiečių švaistymas.

Dapkevičius žvilgterti į padangę. Debesėliai plaukia balti, nesusidrumstę. Lietaus gal ir iš tikro nebus. Bet per ilgai džiiovinti saulėje dobilių irgi negalima. Žaiginiuose išsistovėjęs pašaras kur kas vertingesnis. Nei tau lapeliukai nubyrės, nei paruduos. Rūta, o ne pašaras!

— Krauk, brolau, į žaiginius, — paaiškina taria Dapkevičius.

Ir vėl nuskuba laukais. Juk jam dar reikia žvilgtuoti, kaip

kellus — geresnės dovanos net nesugalvosi.

Priėjęs linus Dapkevičius pasilenkia ir apžiūrinėja pasėlį. Piktžolės susiraitę, sudžiūvę, o lineliai puikliausiai žaliuoja. Štai ir dirvonėlyje išaugs švarūs ilgūnėliai. Visur išaugs. Tik darbo nereikia gailėti, ne tik rankomis, bet ir galva padirbėti.

Už Bičlonių, iki pat „Anykščių“ plytinės laukai slėsnį, net balokšnių tarpais yra. Oi reikia sukultūrinti.

BRIGADOS ŠEIMININKAS

bulvės kaupiamos, kaip jaučiasi lineliai po nupurškimo chemikalais, ar jau pakylėjo nuravėti ir salietra pabarsyti kukurūzai. Ir į daržines reikia užmesti akį. Juk ne vežimėlių kitą, o daugiau kaip tris šimtus tonų pašaro teks sukrauti.

Laukai, laukeliai! Kaip miela šeimininkiškai žemdirbio akiai žvelgti į jus, kai vilnijančiuose pasėliuose nei usnies, nei svėrės nepamatysi.

— Ei, Dapkevičau, — šaukia brigadininką runkelių ravėtojas, — kada gi sukaktuves švėsim?

Sukaktuves? A, tiesa, ši pavasarį dešimt metų sueina, kaip jis brigadai vadovauja.

— Tai kaip? Mes čia ir dovaną prkiti ruošiamės, — juokaudamos šnekiną moteris.

— Matau, kad ruošiat. Jei iki sekmadienio baigsi ravėti run-

Jau šienelio būtų — oho! Dabar dar tik šeši hektarai kultūrinių pievų brigadoje yra, ir tai jos vos ne visą 50 ha natūraliųjų pievų atstoja. Na, ir šieno nepalyginsi. Ruošiasi kolūkis kultūrinti pievas. 1,5 ha kultūrinių žolių palikta sėklai. Ir dobilių kiekviena brigada iš pirmos žolės po 5 ha sėklai paliko.

Guldydama vešlį žolę į storus pradalgius, kultūrine pieva plaukia Klemo Tumo vairuojama kertamoji.

— Girdėjau, kad Strazdo brigada šiais metais žada mus nurungti, — sustabdes arkliaus kalba Tumas.

— Ten, sako visi kas gyvas iškurnėjo į laukus. Ir pasėlius ravi, ir kukurūzus trešia, ir lankose marguote marguoja skarelėmis.

— Visko gali būti. Su Strazdu nepajuokausi. Kietą trečioji brigada, na, bet ir mes ne pėsti.

Oi, įtemptai lenktyniauja Dapkevičiaus brigada su trečiaja. Pernai, tiesa, dešimčia kilogramų grūdų iš ha Dapkevičiaus vadovaujama brigada gavo daugiau, bet šiais metais Strazdas pasiryžęs žūt-būt atsigręžti. Bet, nors ir blogesnė Dapkevičiaus brigados žemė, nors ir nedrenuota jina, bet kai brigados šeimininkas pažįsta kiekvieną grumstėlį, kai jis mokamai derina iš tėvų ir senelių įgytą patirtį su naujausiais mokslo laimėjimais, žemė dosnų derlių pagimdo. Nenusileis pirmosios brigados žmonės kaimynams, nė už ką nenusileis!

K. KAIRIŪKSTIS
„Pergalės“ kolūkis

Pasėliai skęsta piktžolėse

Kam teko važiuoti ar eiti iš Pauriškių į Svėdasus, tas tikriausiai matė, kaip abipus vieškelio žaliuojančiame vasarojuje geltonuoja svėrių jūra. Nenustebkite, tai ne kovos su piktžolėmis bandymų laukas, o „Jaros“ kolūkio geriausieji pasėliai, iš kurių tikimasi gauti nemažą derlių.

Kodėl taip įvyko, kad drg. Papučkos vadovaujamoje brigadoje pasėliai skęsta piktžolėse? Gali atsitikti taip, kad brigadininko nepadairumas rudenį kainuos kolūkiui ne vieną centnerį brangių pašarų, žaliosios masės. Daugiau kaip penkių hektarų kukurūzų plotas irgi paliktas be priežiūros. Tiesa, dar prieš pat sudygimą vieną kartą plotas buvo perakėtas, bet tuo viskas ir baigėsi. Kukurūzų tarpeliai nepurenami. O gajos piktžolės bujoja.

Panaši padėtis ir pirmoje laukininkystės brigadoje. Kaip ne gėda brigadininkui drg. Aksomitui žiūrėti į 70 ha vasarojų, kurio per usnių galvas negalima net atpažinti? Kolūkiečiai mato, linguoja galvomis ir piktinasi tokiu savo brigadininko aplaidumu.

Gi kolūkio valdyba nieko nedaro tam, kad tuoj pat būtų pradėta kova su piktžolėmis. Kaip praėjusiais metais, taip ir šiemet valdyba nepasirūpino įsigyti nė vieno purkštuvo, nė vieno dulkintuvo. Neturi kolūkis ir herbicidų. Įdomu, ką šiuo klausimu galvoja kolūkio pirmininkas Kolpakovas ir agronomė Sukienė?

Z. Petraltis

Kolūkietai!

Jei pasėlius gerai prižiūrėsi,
tai ir derlių pulkų turėsi!

Vien pasėti neužtenka

Mokiniai ravi kukurūzus

„Anykščių šilelio“ kolūkio žemdirbiams talkininkauja J. Biliūno vardo vidurinės mokyklos auklėtiniai, Z. Timofejevaitė, V. Dudlauskaitė, D. Šaltenytė, A. ir G. Girė-

tės, R. Raipaitė, Z. Mikalajūnaitė ir R. Burbulytė nuosirdžiai pasidarbavo ravėdamos piktžoles iš kukurūzų. Mokykla įsipa-reigojo nuravėti 10 ha kukurūzų plotą.

PASĖLIAI SVARUS

Tik pasėjus grūdines kultūras, kukurūzus, linus ir runkelius, „Sklemonių“ kolūkio III laukininkystės brigados brigadininkas J. Maslauskas pradėjo rūpintis jų priežiūra. Brigados moteris stropiai ėmėsi darbo. Runkellai ir kukurūzai buvo laiku nuravėti.

Laiku pasėtas vasarojus sudygo lygiai, gražiai. Bet kartu stiebėsi ir usnys. Kolūkio agronomė Ramaškenė pasitarusi su brigadininkais, nutarė pasėlius ravėti. Per keleta dienų visas 79 ha pasėlių plotas buvo nuravėtas.

Džiaugėsi žuolėčiai, kai gražiai sudygo ir sužaliavo vasarojus, kukurūzai, daržovės.

— Gerai pasėjom, ir derlius geras bus, — mėgsta kartoti priežodžiu virtusį posakį kolūkio pirmininkas J. Ragaišis.

Bet ar užtenka vien tik gerai pasėti?

Pro kolūkio kontoros langą matosi usnių ir svėrių plantacija. Tik priėjus ir gerokai patyrinėjus, piktžolių paunksnėje galime rasti

pašarinių runkelių daigus. Skursta vargšai, bet užtat bujote bujoja svėrės, iš tolo atrodo, kad tai ne pasėlių plotas, o gėlynas. Nežinia, grožisi tokio vaizdu kolūkio vadovai ar ne. Tik viena aišku: jei tuojau nebus nuravėti runkeliai, kolūkiečių triušas svėrėmis nužydės, su usnių pūkais vėjais išlakstys.

— Nėra kada ravėti, — skundžiasi pirmos laukininkystės brigados brigadininkas Niaura. Jam tylomis pritaria ir pats kolūkio pirmininkas.

O ar iš tikrųjų nėra laiko?

Dalis kolūkiečių šiomis dienomis dalyvavo ekskursijoje į Palangą. Ekskursantai užtruko dvi dienas. Ir abi dienas brigados žmonės, kurie niekur nebuvo išvykę, nė nežvilgtėję į kenčiančius nuo piktžolių pasėlius. O brigadi-

ninkas Niaura mano, kad taip ir turi būti. Girdi, kas čia ką pradės be brigados šeimininko. Gi šeimininkas išvykdamas nenurodė kolūkiečiams ką ir kur dirbti. Tie ir krapštėsi apie namus.

Blogas tas šeimininkas, kurio pasėlius usnys ir svėrės stelbia. Taigi ir kolūkio pirmininkui J. Ragaišiui, ir brigadininkui Niaurai reikėtų pagalvoti apie rudenį. Tada tai tikrai paklaus juos kolūkiečiai.

— Kur dingio mūsų triušas pasėti vasarojai, kodėl taip mažas derlius?

Tada tikriausiai jie patys pamatys, kad neužtenka vien gerai ir laiku pasėti.

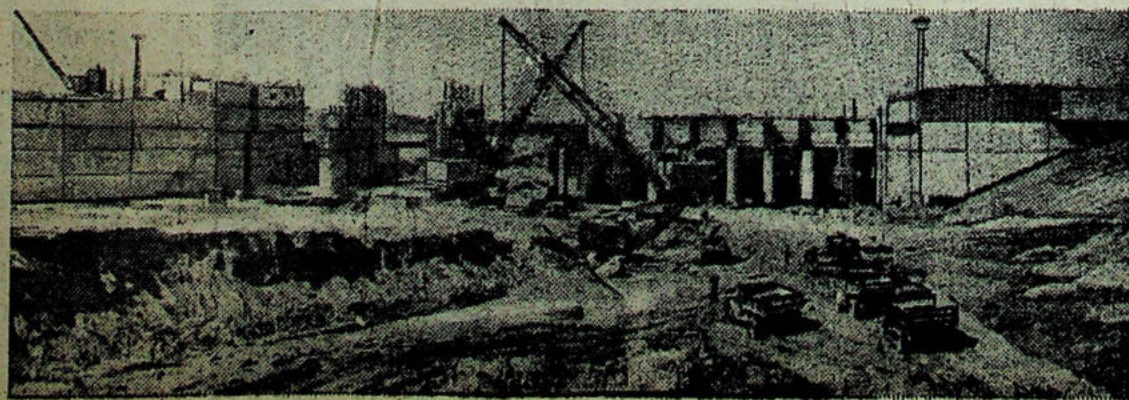
Vasarojai ir daržovės reikalauja darbėlių rankų. Sukruskit, žuolėčiai, kol dar ne visai vėlu!

J. PAJARSKAS

Artėja svarbiausias etapas Kėno HES statyboje — Nemuno vagos užtvėnkimas. Šiuo metu pagrindiniai darbai vykdomi dauboje, kuri prieš užtvėnkiant Nemuną, bus pripildyta vandens. Į svarbiausius įgėgainės įrenginius jau supilta 8 tūkstančiai kubinių metrų betono ir gelžbetono. Į pylimą supilta 110 tūkstančių kubinių metrų grunto. Balandžio mėnesį iš Nemuno vagos buvo iškasta 121 tūkstantis kubinių metrų grunto vietoje 80 tūkstančių pagal planą. Pirmoji žemsiurbė dabar perkelta į Nemuno vagą.

Nuotraukoje: bendras daubos vaizdas prieš užtvėnkiant Nemuną.

M. Ogajaus (ELTOS) nuotr.

Mus darbas, džiaugsmas ir daina į šviesią laimę lydi

Slamančių vėliavų šilkais, plakatais ir šukiais, gėlėmis ir vainikų juostomis pasipuošęs Anykščių miesto rajono dainų šventės festivalio dalyvis ir svečius. Jau šeštadienio vakare miesto gatvės užtvindė šimtai dainininkų ir šokėjų, tautiniais rūbais pasidabinusių jaunuolių ir merginų būreliai. Ne vienas jų nebe pirmą kartą nešioja tradicinės šventės ženklelį, kiti joje naujokai. Tačiau visi, ir senas, ir naujas dalyvis moka puikiai šokti, skambiai dainuoti, linksminis taip, kaip gali tik mūsų šaunūs jaunimas.

Vienuoliktą valandą Dainų šventės festivalio dalyviai pradeda rikiuotis J. Biliūno vardo vidurinės mokyklos stadione. Iš visų kraštų į čia plaukia vis naujos ir naujos mašinos su dalyviais, su svečiais ir žiūrovais. Aidi muzika, ją lydi jaunatviškas juokas. Čia pat, aikštėje, valso ir polkos ritme sukasi poros.

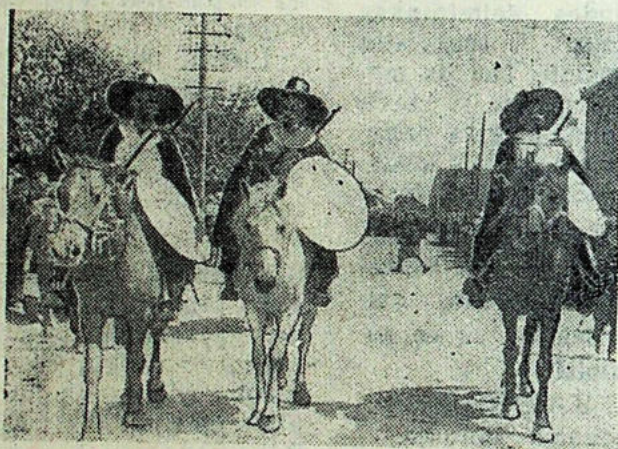
...Dvylikta valanda. Dūdų orkestras trenkia šventinį maršą, ir didžiulė žmonių ir mašinų kolona pajuda į priekį. Visi į šilę, į Dainų šventę. Kolonoje koja kojon žygiuoja moksleiviai, darbininkai, kolūkių jaunimas. Štai, grojant kaimo kapeloms, pravažiuoja „Tarybinio artojo“, „Pergalės“, „Bolševiko“, „Žalgirio“ ir dešimties kitų kolūkių saviveiklininkai.

Užtvindytose gatvėse ir skersgatviuose žiūrovai stebi daugiau kaip kilometrą nusitęsusią karnavalinę eiseną. O ji šiemet buvo tikrai puiki. Eisenos priekyje, ant žvangučiais ir gėlėmis papuošto bėro žirgo, joja vestuvių kvieslys. Jis kviečia atsilankyti į švenčių progą „Už taiką“ kolūkių jaunimo surengtas vestuves, paragauti gardaus alu-

čio, palinkėti jauniems ilgo ir laimingo gyvenimo.

O štai gilios senovės vaizdelis. Iš makštų ištraukę kardus, stumdydami ir mušdami kryžiuočiai į vergovę varo jauną lietuvaitę.

Prieš žiūrovų akis atsiveria vis nauji vaizdai. Karnavalinė eiseną rodo ir drąsius komjaunuolius, kovojusius ir žuvusius už Tėvynės laisvę ir ne-

priklausomybę ir žiaurius, niekšingus tautos išdavikus — buržuazinius nacionalistus, ir kraugerį buožę, ir visų skriaudžiamą, ujamą praeities valstietį.

Kita karnavalinė grupė vaizduoja buržuazinės praeities liekanas: degindarius, girtuoklius, tinginius. Klūna ir jaunimo nenkenčiamiesiems „stiliagoms“.

Didingą šių dienų gyvenimą karnavale vaizdavo vietinio ūkio valdybos, statybų montavimo aikštelės,

medicinos darbuotojų kolektyvai. Štai skriejančiai tarybinei tarpplanetinei raketai moją šypsodamasis mėnulis, ant pjedestalo stovį aukštas tarybinis karys, ant rankų laiką geltonkasę mergaitę. Daug ir gražiai padirbėjo elektromontажininkai, ruošdami karnavalinę grupę „Sėptynmečio elektrifikacija“.

Daugiau kaip valandą tęsėsi karnavalinė eiseną miesto gatvėmis. O po jos, kas važiutas, kas pėsčias, plūdo į šilę. O jis šiemet, kaip niekuomet, gražus ir išdabintas. Vėliavos, vėliavėlės, virš galvų raudonos, mėlynos, žalios girliandos, įvairūs kiti papuošalai puikiam pušų miškui suteikė tikrai pasakišką vaizdą.

Trumpa pertraukėlė, ir vėl suvilnija, subanguoja žmonių jūra. Zaliojoje vejoje dainų šventės festivalio dalyviai išsirikiuoja paraudui ir iškilmingam Dainų šventės atidarymui. Kolonos vyr. vadovas drg. A. Vingrys raportuoja organizacinio komiteto pirmininkui drg. Zulonui apie dalyvių pasiruošimą pradėti tradicinę rajono Dainų šventę-festivalį. Susirinkusius sveikina rajono vykdomojo komiteto pirmininkas drg. A. Ramanauskas

ir LKP rajono komiteto sekretorius drg. V. Lukoševičius. LKP Centro Komiteto ir LTSR vyriausybės vardu Anykščių saviveiklininkams karštus sveikinimus perdavė LKP CK atstovas drg. Paradauskas.

Orkestrui atliekant Tarybų Sąjungos ir Lietuvos TSR valstybinius himnus, pamazų, plazdendama vėjuje, į stiebą pakyla vėliava, aukure išliepsnoja tradicinė taikos, jaunystės ir draugystės ugnis.

Prasideda Dainų šventė.

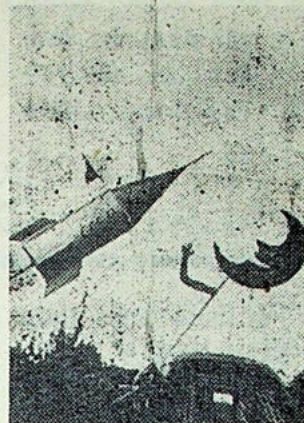
Estradoje — jungtinis vaikų choras. Nors jauni, bet veržlūs ir skambūs vaikų balsai, gražiai ir darniai dainuoja mėgstamą „Pionierių dainą“.

Pasikelčia dirigentai, ir šilėje pasklinda „Tarybinių patriotų maršo“ posmai. Tai dainuoja jungtinis mišrus choras. Galingai praskambėjo K. Kavecko „Jeigu tu įsakyai, Tėvyne“, J. Bašinsko „Uzdainuok, pasaulio jaunime“. Žiūrovams geriausią išpūdį paliko puikiai atliktos J. Naujalo daina „Lietuva brangi“ ir K. Kavecko — „Vilnių žydi liepos“.

Gražiai nuskambėjo ir moterų choro dainuojamos dainos — J. Bramso „Lopšinė“, lietuvių liaudies dainos „Ateisiu“ ir „Saulėlė raudona“.

Net 356 šokėjai dalyvavo jungtinio šokių kolektyvo pasirodyme. Akordeono akordas, kitas, ir dešimtimis spalvų aikštelėje sumirgėjo merginų ir jaunuolių poros, rateliai. Plastiškai, su dideliu kūrybiniu išjautimu šokėjai šoka lietuvių liaudies žaidimą „Kolūkių laukeliai“, gyvai ir darniai vyrai atlieka „Mikitą“. Ir

vis dėl to reikia atiduoti pirmenybę merginoms, kurios grakščiai pašoko mums jau seniai pažįstamą „Saudutę“.

Po jungtinio šokių kolektyvo pasirodymo saviveiklininkai vėl užpildė estradą. Vienas po kito savo kūrybinius pasiekimus žiūrovui demonstruoja atskiri choralai, kaimo kapelos, solistai ir vėl šokėjai. Didžiausią pasisekimą turėjo „Svyturio“ kolūkių senujų šokėjų grupė, „Lenino keliu“ kolūkių choristai ir Skiemonių kultūros namų agitmeninė brigada. Sveikintina Andriūškio septynetės mokyklos mokytojos drg. Meškauskaitės iniciatyva. Jos suorganizuotas moksleivių chorelis pasirodė šventinėje estradoje. Ateityje, atkakliai ir nuoširdžiai dirbant, galima susilaukti naujų jaunų dainininkų kolektyvo.

Apie devynioliktą valandą nutilo dainos ir muzika estradoje, bet nenutilo pušyne, Šventosios pakrantėje. Prasidėjo jaunimo gegužinė, įvairūs komiški žaidimai ir atrakcionai, masinės vaikystinės.

Nors ir kokie stiprūs buvo Puškino vardo kolūkių vyrai, bet viršės traukime vis vien pirmenybę teko užleistų skiemoniečiams. O jų komandos atstovas Antanas Rasickas net

kelis kartus tapo festivalio čempionu.

Kuomet tyliai ošiantį šilęlį apgaubė vakaro sutemos, sužibo dešimtys illuminacinių lempučių.

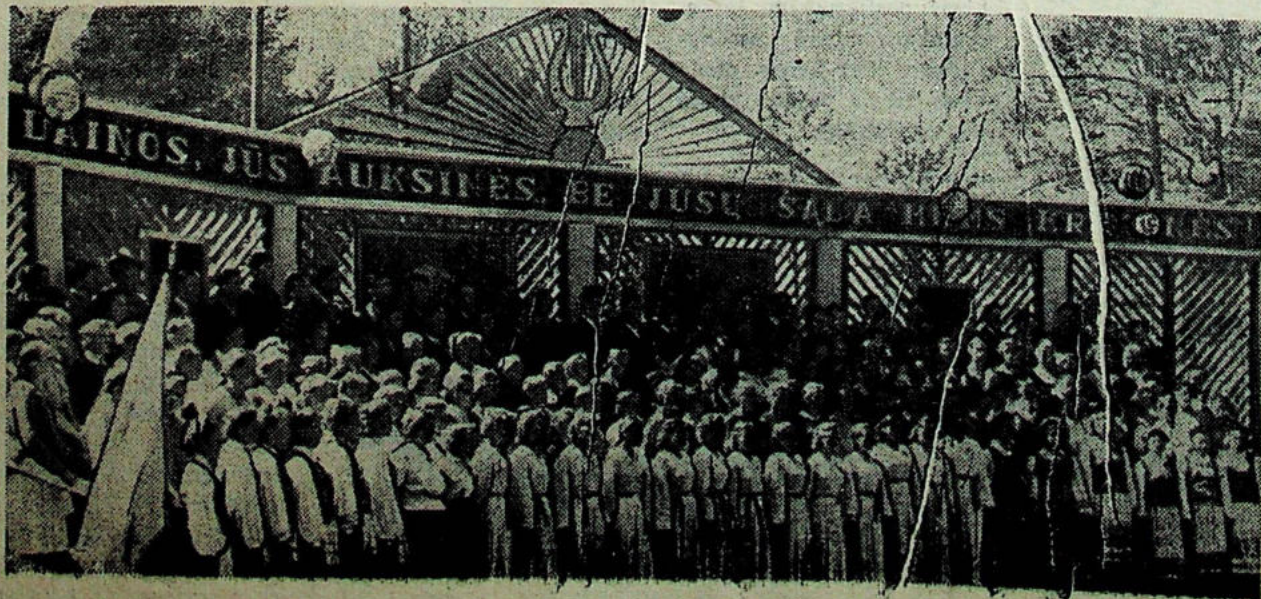
Į dangų pakyla raudona raketa. Tai signalas pradėti festivalinę kėlionę Šventąja jaunimo flotilijai. Nuo Anykščių palengva artėja elektros lemputėmis žibančios valtys. Viena, antra, ketvirta, penkta. Ant vienos valtys, kurią irkluoja anykštietis Vytautas Augustinas, imituotas Laimės žiburio, pagal Biliūno apsakymą, kalnas. Kitoje, — kurią tempia puškuodamas banginis, išdidžiai ir galiūniškai stovi vandenų valdovas Nepūnas. Lyg pasakojame, laužų apšviestoje upėje, iriasi baltos, grakščios gulbės.

O tuo metu į dangų pakyla šimtai įvairia-

spalvių raketų, liepsnoja festivalio laužai ant kranto. Dvidešimt ketvirtą valandą turi pražįsti paparčio žiedas. Bet kur jo ieškoti, kur rasti? Nors tamsiuose krūmuose ūkia pelėda, kaukia įvairios pabaisos, šokinėja juodi velniai, bet jaunimas drąsiai leidžiasi ieškoti šio mažučio didelės laimės žiedo. Ir, žinoma, jį rado. Si laimę nusišypojo dviems Skiemonių jaunuoliams: Aldonai Čečenaitel ir Leonui Radvilui. Jiems ir atiteko komjaunimo komiteto dovana.

Nepastebimai greit prabėgo laikas. Nesinorėjo net tikėti, kad šventė baigiasi ir reikia skirstytis namo. Daina, šokis, žaidimai dar labiau suartino rajono jaunimą, užsimezgė ne viena nauja pažintis, o gal ir meilė, gimė tvirta komjaunuliška draugystė.

RAJONO DŽD TARYBOS SESIJA

Rajono DŽD Tarybos deputatai, susirinkę į penktojo šaukimo antrąją sesiją apsvarstė mokyklos ryšio su gyvenimišiu stiprinimo ir gamtos bei kultūros paminklų apsaugos klausimus.

Pirmuoju dienotvarkės klausimu pranešimą skaitė liaudies švietimo skyriaus vedėja, deputatė N. Varaškaitė. Ji pažymėjo, kad, jungiant mokymą su gamyba, pagrindinis dėmesys turi būti skiriamas žemės ūkiui. Jau šiais metais rajono mokyklos pradėjo daryti pirmuosius žingsnius šioje srityje. Debeikių vidurinė ir Žaliosios septynmetė mokyklos kovoja už sėkmingą socialistinių įsipareigojimų įvykdymą, ieško naujų kelių ir metodų, kuo plačiau moksleivius įjungti į gamybą, supažindinti su jos procesais. Tiek debeikiečiai, tiek Žaliosios moksleiviai nuoširdžiai, su dideliu noru augina kukuržus, ravi ir prižiūri

kolūkių pasėlius. Svėdasių vidurinė mokykla, padedant kolūkio valdybai ir moksleivių tėvams, dar pavasarį įsteigė gražių triušių fermą. Kiekvienas jaunesniųjų klasių moksleivis įsipareigojo iki metų pabaigos išauginti ne mažiau, kaip po 8—10 triušių. Dauguma mokyklų žymiai išplėtė savo mišiuirinius sklypus, kuriuose visą vasarą dirba ir mokosi ne tik mišiuirinininkai, bet ir kitų dalykinių būrelių nariai.

Nedaug Anykščių rajone dar padaryta ruošiant moksleivius kuriai nors specialybei. Išėina iš mokyklos su brandos atestatu rankose moksleivis, tačiau jis neturi jokios specialybės. Tikslai J. Biliūno vardo vidurinėje mokykloje veikė fakultatyviniai kursai traktoristams ruošti, kurie sekančiais metais išleis savo pirmąją lai-

dą. Šiais metais yra visos galimybės organizuoti namų ruošos, stenografijos, žemės ūkio mechanizacijos, kolūkių gamybinės apskaitos, mašinraščio, siuvimo, daržininkystės, bitininkystės ir kitus kursus, atsižvelgiant į mokyklos materialines galimybes ir vietos sąlygas.

Toliau tiek pranešė, tiek kalbėjusieji deputatai plačiai nagrinėjo moksleivių komunistinės pasaulėžiūros ugdymo ir ateistinio moksleivių auklėjimo klausimus. Kai kurie mokytojai mažai domisi mokinių užklasinu gyvenimu. Mokyklose silpnai mokiniams skiepijama materialinė pasaulėžiūra. Dėl to dalis mokinių

yra neatsikratę religinių prietarų. Apie tai sesijoje kalbėjo deputatai drg. drg. Lukoševičius, Žižys, Zulonas ir kiti.

Deputatė drg. Vingrienė griežtai ir teisingai kritikavo tuos įmonių ir įstaigų vadovus, kurie iki šiol nepakankamai rūpinasi jaunuolių, baigusių mokyklą, įdarbinimu, jų gamybiniu apmokymu. Dėl šios priežasties jaunuoliai ir merginos dažniausiai lieka baltarankiais, ieško ir neranda vietos gyvenime.

Gyvai ir dalykiškai buvo svarstomas ir antrasis klausimas. Šiuo klausimu pranešimus padarė miškų ūkio direktorius drg. Bulvydas ir kultūros skyriaus vedėjas drg. Judickas. Sesija nutarė griežtai

bausti asmenis, kurie negerbdami ir nemylėdami gamtos, nusikaltamai naikina miškus, ardo ir griauja pilikalnius, žaloja istorinius paminklus.

Diskusijoje pasisakė iš viso 15 deputatų. Sesijos darbe taip pat dalyvavo gamtos apsaugos komiteto prie Lietuvos TSR Ministrų Tarybos pirmininkas drg. Bergas ir Lietuvos TSR Ministrų Tarybos inspektorius drg. Čepulis.

M. ZENKUS

Kolūkiečių pirkiniai

Ne retenybė „Svyturio“ kolūkyje kolūkiečio šelma, turinti net po du motociklus. Ir radijo garsai veikia visų gryčių sklinda. Neseniai radijo aparatus nusipirko kolūkiečiai V. Zelmis, P. Mickūnaitis ir kiti, o broliai Jonas ir Vladas Kučai nusipirko motociklus. Motociklus ir kitus vertingus pirkinius pirko Br. Dilys, B. Vanagas ir daugelis kitų kolūkiečių.

J. PABERZIS

Trylika metų už prekystalio

Kam teko atsilankyti į Anykščių universalinę parodą, medžiagų skyriuje galėjo pastebėti mikliais rankų judesiais matuojančią pirkėjams medžiagą pagyvenusią moteriškę. Tai pardavėja Anelė Jovaišienė.

Prieš trylika metų atėjusi dirbti į prekybą, ji sukaupė didelį patyrimą, ir kultūringai aptarnaudama pirkėjus, užsitarnavo prekybos darbuotojų pagarbą.

„Už sąžiningą darbą A. Jovaišienė ne kartą buvo premijuota piniginėmis premijomis.“

Mandagus pirkėjų aptarnavimas, aukšta prekybos kultūra — toks yra Anelės Jovaišienės darbo bruožas.

V. PURLYS
Ralkoopsąjungos
valdytojas,
A. SAKAS
Ralkoopsąjungos
vyr. buhalteris

Nuotraukoje: A. Jovaišienė darbo metu.

KUR MOKYTIS?

Kviečiame į hidromelioratorių šeimą

Daugiau kaip 400 hidrotechnikų paruošė Panevėžio hidromelioracijos technikumas. Nemažai šio technikum absolventų dirba atsakingose pareigose respublikos MMS, Valstybiniuose melioracijos statybos trestuose, vandens ūkio projektavimo institute, rajonų melioracinėse grupėse ir t. t. Šiais mokslo metais Panevėžio hidromelioracijos technikumas priims 150 naujų studentų. Į dvi metį skyrių priimami baigusieji vidurinę mokyklą, o į keturmetį — septynias vidurinės mokyklos klases.

Mokymas mūsų tech-

nikume labai glaudžiai siejamas su hidromelioraciniais darbais praktikoje.

Įstojimo pirmenybė suteikiama asmenims, turintiems gamybinio darbo stažą ir demobilizuotiems iš Tarybinės Armijos.

Panevėžio Hidromelioracijos technikumas kviečia mokytis abiturientus, gamybininkus, demobilizuotus iš Tarybinės Armijos karius, kurie tikrai yra pasiryžę tapti gerais hidrotechnikais.

J. PETRULIS
Panevėžio
hidromelioracijos
technikumo direktorius

Jūsų laukia debesų keliai

Septynmečio plane numatyta smarkiai išvystyti civilinę aviaciją. Todėl prireiks daug naujų pilotų, šturmanų, mechanikų.

Lakūno profesija yra garbinga, reikalauja gilaus išsilavinimo, ištvėrmės, drausmingumo.

Vilniaus aerouoste yra sudaryta komisija, kuri priims 18—24 metų jaunuolius ir merginas, baigusius vidurinę mokyklą, mokytis oro laivyno mokykloje. Priėmimas vyks iki š. m. liepos 31 d.

Jaunuoliai ir merginos! Papildykite padarinių sąrašą gretas!

I. SOSONIUKAS
Vilniaus aerouosto darbuotojas

SEKMADIENI visi prie Rubikių ežero!

Rubikių ežero Pertakos saloje įvyks jaunimo šventė.

Kaip numatoma, šventė tikrai bus jaunatviška ir išpūdinga. Jaunimas čia galės ne tik linksintis, dainuoti ir šokti, bet turės progos dalyvauti eilėje įdomių varžybų ir pramogų. Vyks meškeriojimo varžybos, kurių nugalėtojai bus apdovanoti vertingomis dovanomis. Vandens sporto mėgėjai išbandys savo jėgas irklavimo lenktynėse. Vakare, kai Pertakos ir Šventavartės salose užsidegs laužai, o pakrantes nušvies iluminacijų ugnys, įvyks geriausių meninės saviveiklos kolektyvų pasirodymai. Šventės dalyviai turės progos išmėginti savo laimę nedideliame, bet turtingame „Laimės šulinyje“.

Jaunimo patogumui iš Anykščių į Rubikius nuo 12 val. kursuos automašinos.

Technikinėms kultūroms — gerą priežiūrą

Šiais metais cukrinių runkelių daugumoje kolūkių buvo anksti pasėti ir sudygo. Tačiau, paskutiniu metu orui atšalus ir dažniau palyjant, tolimesnis jų augimas susilpnėjo. Pasėli pradeda stelbti piktžolės. Nieko nelaukiant reikia surenti runkelių tarpelius. Pirmą kartą tarpelius reikia surenti 4—5 cm gilumu. Didesniuose plotuose, kur runkeliai pasėti sėjamosiomis mašinomis, reikia surenti tarpelius, geriau tai atlikti traktoriais kultūriniais su žasties kojos pavidalo noragėliais. Mažesniuose plotuose tarpelius reikia surenti arkliais surentuvais. Pirmą kartą surentant tarpelius prie runkelių eilučių paliekamos 10—12 cm pločio apsaugi-

nės nejudintos žemės juostos, kad nebūtų pažeistos jų šaknys. Tarpelių purenimą reikalinga atlikti maždaug kas dvi savaites, o taip pat po kiekvieno smarkesnio lietaus.

Purenimas nutraukiamas, kai lapai uždengia dirvos paviršių.

Labai svarbu runkelius laiku išretinti. Didesniuose plotuose reikia atlikti lizdinį retinimą su traktoriais kultūriniais. Važiujant skersai eilučių padaromos išplovos maždaug kas 25 cm. Vėliau lizdai išretinami rankomis, daigai paliekami 20 cm atstumu vienas nuo kito. Taip retinant runkelius žymiai mažiau reikia rankų darbo.

Labai svarbu cukrinių runkelių papildomai pa-

pūvinių, reikia runkelius patręšti mikroelementu boru. Tam reikalingas borakso ir borakso 1 hektaro reikalinga 15—20 kg, o boro magnio — apie 40 kg.

Labai pelninga kultūra yra linai. „Pergalės“ kolūkis 1958 m. gavo po 10.580 rb pajamų iš kiekvieno linų hektaro. Bet norint gauti gerą derlių, juos reikia gerai prižiūrėti. Didžiausi linų priešai yra piktžolės ir spragės. Todėl linų pasėliuose su piktžolėmis reikia vesti intensyvią kovą. Linams sudygus reikia išravėti visas piktžoles.

Reikia atminti, kad rankinis ravėjimas yra labai brangus, dėl to jį reikia

tręšti. Reikia panaudoti vietines trąšas, kaip sruutas, pelenus. Sruotas atskiedžiamos vandeniu ir skiediniu aplaistomi pasėliai. Jei prieš sėją nebuvo duota azotinių trąšų, būtina duoti po 150—200 kg amonio salietros į ha.

Jei kur runkeliai serga sausuoju vidurinių lapų

pakeisti cheminio būdu. Šiuo metu sėkmingai piktžolės naikinamos linų pasėliuose herbicidu „Dikoteks-30“. Linai purškiami tuomet, kai jie būna eglytės fazėje, t. y. apie 8—10 cm aukščio. Vėliau purškiant, herbicidas gali paakenkti ir linams.

Šiuo herbicidu 1958 m. mūsų rajone linai buvo nu-purškšti „Už talką“ kolūkyje. Nupurškus linus, piktžolės juose žymiai sumažėjo ir buvo gautas geras linų derlius.

Vienas iš pavojingiausių linų kenkėjų yra spragės. Ypač jos puola vėlesnės sėjos linus. Todėl, pasirodžius spragėms, būtina linų pasėlius dulkinti preparatu DDT arba heksachloranu.

Šiuo metu naudinga linus patręšti azotinėmis trąšomis. Kolūkių vadovai ir žemės ūkio specialistai neturėtų pamiršti, kad cukrinių runkelių linai duos tik tuomet gausius derlius ir dideles pajamas, jei jie bus laiku ir gerai prižiūrimi.

P. GARNELIS
Elmininkų bandymų stoties
mokslinis bendradarbis

SPORTAS

DĖL TEISĖS DALYVAUTI LTSR SPARTAKIADOJE

KAIP ŽVEJOSIME?

Praėjusią savaitę Anykščiūose, Utenoje, Švenčionėliuose, Ignalinoje ir kituose miestuose vyko zonišės varžybos, kurių nugalėtojai turi teisę dalyvauti LTSR spartakiadoje.

KREPSININKĖS
DZIUGINA

Tris dienas Anykščiūose vyko zonišės krepšinio varžybos. Pirmąją dieną mūsų moterų rinktinė susitiko su pajėgia Utenos komanda. Pradžią nieko gero nežadėjo, nes po keletos gražių uteniškių metimų rezultatas 7:1 viešnių naudai. Būt anykštietės, vadovaujamos sporto meistro Pretckaitienės, deda visas pastangas rezultatui išlyginti. Tatai joms pavyksta. Pirmąjį kėlinį mūsų krepšininkės laimi rezultatu 25:12, o rungtynes 43:25. Antrąją dieną anykštietės susitiko su Švenčionėlių krepšininkėmis. Šios rungtynės nekėlė jokių abejonių dėl mūsų pergalės. Pirmąjį kėlinį laimėjusi rezultatu 21:8, o rungtynes rezultatu 50:13 mūsų moterų rinktinė užėmė pirmą vietą ir iškovojo teisę dalyvauti LTSR spartakiadoje. Antrąją vietą užėmė Utenos ir trečią Švenčionėlių krepšininkės.

VYRAMS — ANTRA
VIETA

Labai stiprų varžovą turėjo mūsų vyrų rinktinė. Jiems teko kovoti su aukštaūgiais Dusetų krepšininkais. Nors pirmą kėlinį mūsų krepšininkai ir lai-

mėjo rezultatu 28:25, bet rungtynes pralaimėjo rezultatu 50:44. Dusetų krepšininkai rekordiniu rezultatu (105:39) nugalėjo Švenčionių krepšininkus. Trečiąją varžybų dieną mūsų vyrai susitiko su Švenčionių krepšininkais. Šias rungtynes mūsų laimėjo užtikrintai.

RUBIKIŲ EZERE —
PLAUKIKAI

Tuo metu, kai krepšinio aikštelėje varžėsi krepšininkai, Rubikių ežere kovojo plaukikai. Mūsų plaukikai pasirodė gana silpnai. Geriausiai pasirodęs iš anykštietčių Zakšauskas užėmė IV-tą vietą 200 m plaukime krūtine. Visuose plaukimo būduose pirmąsias vietas iškovojo vieni iš geriausių Lietuvoje — Zarasų plaukikai. Jiems ir atiteko I-oji vieta.

IR DVIRATININKAI
NEBLOGAI
PASIRODĖ

Daug sporto mėgėjų žiūrėjo praėjusį sekmadienį vykusią dviratininkų lenktynių. Mūsų komandoje buvo du pajėgūs antraatskyrininkai Br. Mamėnas ir Matuliaskas. Visą distanciją atkakliausia kova vyko tarp Zarasų atstovo ir anykštietčio Mamėno. Vis dėlto I-oji vieta atiteko Zarasų atstovui, kuris 25 km nuotolį įveikė per 45 min. 15 sek., Mamėnas 25 km nuvažiavo per 45 min. 35 sek.

Komandiniai I-ąją vietą iškovojo Zarasų

dviratininkai. Mūsų dviratininkai nuo nugalėtojų atsilikę tik 1 sek., turėjo pasitenkinti II-ąja vieta.

IR SEKESI,
IR NESISEKE...

Spartakiados atidarymo dieną mūsų futbolininkai susitiko su Kavarsko atstovais. Laimėjo mūsų išskiami rezultatu 6:1.

Tą pačią dieną Utenos komanda rezultatu 11:0 nugalėjo Švenčionių sportininkus.

Sekančią varžybų dieną mūsų kovojo su Švenčionių futbolininkais ir pralaimėjo jiems rezultatu 3:2.

Sekmadienį mūsų krepšininkai pralaimėjo uteniškiams rezultatu 2:3.

Uteniškiai rezultatu 4:0 nugalėjo Kavarsko komandą ir tapo zonos nugalėtojais. Anykščių komandai atiteko antroji vieta.

TENISININKŲ
KOVOS

Seštadienį Utenos sporto mokyklos salėje mūsų rajono stalo tenisininkai rungtyniavo su Utenos komanda.

Prie stalo stoja mūsų rajono komandos atstovas antraatskyrininkas K. Mogyla ir Utenos atstovas B. Vaičiūnas. Pirmuosius taškus pelnė Vaičiūnas, bet Mogyla pereina į puolimą ir rezultatas greitai auga mūsų naudai. Pirmasis susitikimas baigėsi Mogylos naudai (21:10). Antrame susitikime anykštietis taip pat energingai žaidžia ir laimi santykiu (2:0). Sekančiame susitikime

reiga tokiam žmogui padėti.

Alksnėnų Bagdilonų Zosė, tur būt, dėl to, kad buvo viena akimi akla, ilko nelstėkėjusi ir dabar jau pradėjo šeštą savo amžiaus dešimtį. Ji davė įžadą likusį savo gyvenimą pašvęsti aukščiausiam, tapti ištikima ir atsildavusia dievo tarnate.

Kai tytomis, pas ją užėjo Sinkūnas, Zosė girdžiančiu rateliu verpė vilnas.

— Tegū bus pagarbin-tas!

— Ant amžių amžinybų! Prašom sėstis, būsi svečias. Kąži koks paibelis kaimynas pas mane užvyjo?

— Nagi norėjau, kad Zoslunė man numėgztumel pirštines bažnyčion elti.

— Susidėjęs su cicilikais, pradeda kaimynas ir bažnytėlę pamiršti.

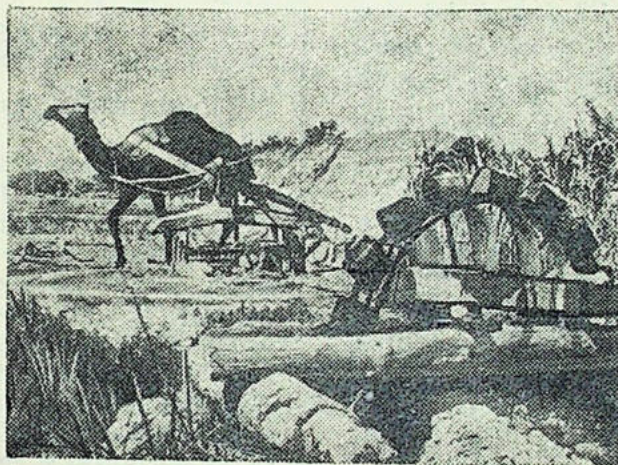
— Kas tau sakė, Zoslunė? Bažnyčios nepamir-

mūsų rajono atstovas pirmaatskyrininkas Beleckas laimėjo prieš uteniškį Jančį (III atskyrįs) santykiu 2:1, o pralaimėjo Vaičiūnui (1:2). Paskui Mogyla Jančį įveikė gana lengvai santykiu 2:0. Įdomi kova vyko tarp antraatskyrininkų Kazlauskaitės ir uteniškės Semėnaitės. Vienuolikmetė Kazlauskaitė nugalėjo savo varžovę santykiu 2:1.

Mūsų komanda Utenos stalo tenisininkus nugalėjo rezultatu 5:1 ir iškovojo teisę dalyvauti respublikinėse varžybose.

Liepos mėn. vyksiančioje LTSR spartakiadoje, Anykščių rajoną atstovaus moterų krepšinio rinktinė, stalo tenisininkai ir imtynininkai.

J. Pajarskas
J. Dilys

šau, tik va tu darbų gyva-bala.

— Na, na, negriešyk dievo, kaimyne, taip kalbėdamas, reikės spaviedotis. O kogi pas tavę, atvažiavęs atostogų, nuolat šniukštinėja Lisauskiokas, ko laukosi Balteniokas?

— Kad jie kartais užeiną, tai negi juos išleisios su šunimis. Suaugo mergos, tai, žinai, bernal ir pradeda suktis.

— Ne kavalleriai, tie še-tono išperos, tavo dukterėms. Dar ko gero ir dukteris išves iš krikščioniško kello. Girdėjai sekmadienį vyskupo laišką?

— Nugį girdėjau. Ir neramū pasidarė. Norėjau su tavimi pasitarti. Aš tau atvirai, kaip per išpažintį... Mat, Baltėnas, kiek aš nujauciu, yra susituostęs su Anele...

— Ar aš nėsakiau, kad jis ir dukteris išves iš tikėjimo kello!

— Aš jo nemėgstu, man tokio bedievio ir, be to, bizno žento nereikia.

— Tai kam jį leidi į namus?

Daugelis žvejų-mėgėjų mano, kad pasibaigus draudžiamam žvejoti laikui, t. y. po liepos mėn. 1 d., bus galima su sietkomis ir venteriais gaudyti žuvis. Zuvisaugos taisyklėse pasakyta: „Žvejoti 20 m statomaisiais tinklaičiais su nemažesnėmis kaip 24 mm akutėmis ir trimis vėžiams gaudyti bučiukais, neuždraustu žvejybai laiku, galima tiksliai žvejų-mėgėjų draugijos priskirtuose vandenyse, toms draugijoms leidus“.

Kadangi mes dar neturime žvejų sekcijai išskirtų vandenų, todėl ir šiuo straipsniu pasinaudoti negalime. Taigi ir po liepos mėn. 1 d. žvejoti su statomaisiais tinklaičiais ir venteriais negalima. Žvejoti visuose ežeruose ir upėse leidžiama tik su meškere ir spiningu.

V. CIBURYS

Valstybinis gamtos apsaugos inspektorius

KORESPONDENTAI

planeta

„Pergalės“ kolūkio kiauulininkė O. Levandavičienė nupenėjo 47 bekonus.

V. VITKUNAS

Rūpestingai kaupia trąšas „Tarybinio artojo“ kolūkio nariai. Prie kiauulidės automašina vežamos durpės ir kom-

postuojamos su mėšlu. Gerai darbuojasi kolūketis Stasys Aukštuo-lis. Jis kasdien pagamina po 4—5 tonas kom-posto.

Durpės, be to, naudojamos ir kraikui.

O. AUGUSTINAITE

Ankstyvąjį silosą gamina Černiachovskio vardo žemės ūkio artelės nariai. Vertingam pašarui panaudojama pagriovų, balokšnių ir kitų paprastai nešienaujamų vietų žolė. Per pirmąsias dienas užraugta 50 tonų siloso.

J. PETNIUNAS

PAKISTANAS. Taip laistomi laukai Vakarų Pakistane.

TASS'o nuotrauka

IŠDAVIKAS

(Pabaiga. Pradžią žiūr. Nr. Nr. 47 ir 49)

„Jie gi vaikščiojo pas mane, klausiausi jų kalbų, skatčiau jų paliktas knygeles ir aš nieko nedariau. Esu baltas nusidėjėlis, va-giai! Kaip išpirkti savo nuodėmes? Kaip? — susiėmęs galvą, atsisilepęs slenofų kravos, galvojo Sinkūnas. „Aha! yra išeitis! Išduoti Baltėną, gauti premiją, nueiti pas poną, atsiklaupus ant kelių atsiprašyti, užmokėti už mišką, kaip liepia vyskupas ir susitaisyti su dievu per išpažintį ir šventą komunią“.

Kita rytą, kai Anelė viena trūsė prie krosnies, Sinkūnas atsinešė į gryčią saują pakulų, ir atsiklaupęs pradėjo su kabilo galu kratyti iš jų opalius.

— Tu, Anel, kai susitik-

si su Baltėnu, pasakyk, kad aš su juo noriu vienu svarbiu reikalu pasikalbėti.

— Gerai, tėvel, jis kaip tik žadėjo ateinantį šeštadienį vakare trumpam laiku užbėgti.

— Sakai, šeštadienį žadėjo užbėgti?

— Taip.

— Dabar, kaip žinai, jo policija ieško ir namuose nakvoti nesaugu, todėl gali ir pas mus kartais pernaktuoti. Gryčioje vietos nėra, bet gurbe ant šlaudų ar daržinėje, ant šieno gali.

— Ar tėvelis nepriešingąs, kad retkarčiais pas mus pernaktotų?

— Jei žmogus neturi kūr galvos priglausti, tai kiek vieno doro krikščionies pa-

Redaktorius
Z. VALIAUSKAS

„Švyturio“ kolūkio valdyba nuodėdžią užuojautą reiškia JONUI ir VLADUI KUCIAMS dėl jų tėvo mirties.